

SOKOLOVSKÁ ČURDA

nesoutěžní přehlídka amatérských divadelních souborů

Číslo: 4

Maškaráda

Terry Pratchett / hudba Zdeněk Hilbert, Dostavník Přerov

Hrají:

B. Weiglová, R. Bartlová, M.
Provázková, L. Hilbertová, B.
Šponar, I. Kolařík, Z. Hilbert, D.
Koutný, L. Zbožínek ml., P.
Konvičková, G. Nyars, V. Hallová,
E. Dopitová, M. Takáč, Š. Bělocký,
M. Takáč, D. Hrubá, M. Richter, O.
Kudýnová, H. Kopecká

Názor profesionálního diváka

„Uvolněné, osvěžující,
hmm, Lucka
(Kühnlová) přerušila
tok myšlenek.. Také
chvillemi delší, ale
nečekaná zápletka, ne
dějová, ale scénická!
Výslede? Super....
Více takových
souborů, více
takových herců, víc
takových oper...“

Vtipná a zároveň vážná, jednoduchá a zároveň složitá, krutě reálná a zároveň snově
iracionální, rodinná a zároveň nemocniční hra.

Rozhovor s paní režisérkou Vlastou Hartlovou

Pokolikáté jste na Sokolovské Čurdě?

Po dvanácté, účastníme se strašně rádi a rádi i hrajeme sokolovským divákům. Je tu
bezvadná atmosféra.

Váš soubor oproti minulým létům se silně omladil, kde jste sehnali tolik mladých lidí?

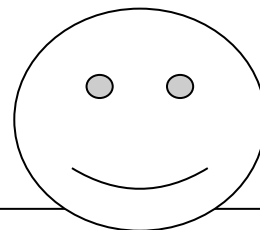
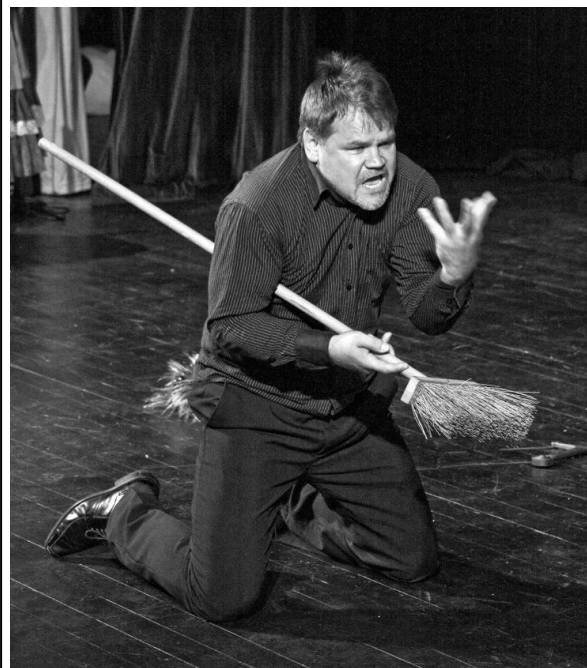
Většina z nich k nám přišla ze souboru Kandrássek, který vede náš člen, známý
ochotník Ivo Kolařík.

Jak se vám s nimi pracuje?

Jsou skvělí! Bohužel, jediný problém je v tom, že se většinou s nimi musíme po pár
letech rozloučit, vzhledem k tomu, že se jedná o mladé lidi, odchází za prací nebo do
školy do jiných měst. Pro mě je největší odměnou to, že jednomu z těch mladých,
když jsem se ho ptala, zda s ním mohu počítat do další hry, že bych ho ráda obsadila,
tak se mu rozzářily oči a řekl, že o tom sní. Moje krédo, které jim tluču do hlavy, je,
že divadlo Dostavník je energie, a když tomu divadlu herci energii nedají, tak si
nemůžeme říkat Dostavník, ale pouze přerovské divadlo! Zatím tam ta energie je!

Letošní rok jste se zúčastnili Jiráskova Hronova...

Na Jiráskův Hronov jsme jeli podruhé, poprvé jsme tam byli před deseti lety. Letos
jsme hráli poslední představení přehlídky a měli jsme tu čest sundávat vlajku
Jiráskova Hronova. A musím říct, že tam vlastně ti mladí pochopili, co to znamená
hrát divadlo. Byli strašně hrdí, že jim bylo tohle umožněno. A mě to utvrdilo v tom,
že ještě budu režírovat, každý rok je přesvědčuji, že budu končit, aby si našli
náhradu.

A co připravujete na příští rok?

Nemůžu vám to říct přesně, ale jedná se o hru
Bohumila Hrabala a snad to dopadne dobře.

**Děkuji za rozhovor a pozdravuje „tentáky“,
byli skvělí!**

ROZBOROVÝ SEMINÁŘ

Rozborový seminář: Maškaráda 11:59, 29.09. 2013 Dostavník Přerov

Máša má výkop:

„Přátelé, začala bych od textu, kde mám některé otazníky. U Pratchetta je nádherný fór, že fantomem je ředitel, což je krásné, protože člověk, který opeře nerozumí, z ní chce těžit a svým způsobem ho tedy ničí. Mrzí mne přerod na dirigenta, jenž je fantomem.“
- vysvětleno, že je kus v jiném zpracování.

„Měla jsem pocit v této inscenaci, že text je strašně dlouhý. Proto jsem si půjčila scénář a zjistila jsem, že máte v textu radikální škrty, které jste udělali. Myslím ale, že i tak je textu dost, protože dost motivů se opakuje. Myslím, že dnešní doba chce stručnost. Dávám v úvahu, co mne napadalo. Sekvence, kdy se čarodějky domlouvají, že půjdou k vydavateli, je příliš dlouhá. Nevýhodou takovéto délky, je fakt, že udržet pozornost diváka je v tomto případě velmi obtížná. Škrty textu jsou velmi dobré a razantní a díky bohu za ně, ale doporučovala bych ještě víc.“

režisérka: „mně bylo strašně líto vypustit část Kozlovrh, protože v druhé části, kde je čokochlast, by nebyl vysvětlen, proč tam je.“

Máša: „Představení má obrovskou energii a chápu, proč jste si to nasadili, protože máte lidi, kteří jsou pohybově schopní. Naprosto jste mne dostali skokem (dirigent ze zad na nohy). Je vidět, že jste muzikální soubor. Vzali jste si text, který je postaven na muzikantských záležitostech. Je mi líto, že oproti Pratchettovi je Anežka tlustá a tady byla štíhlá, proto zpívá ve sboru. Tento fór byl vypuštěn, protože máte elegantní krásnou herečku k dispozici. Myslím, že největší kvalita tohoto počínu je, že jste si ho vybrali pro svůj soubor, kde zapojíte velkou část svého souboru. Je cítit, že hrají rádi, že je jim dobře na jevišti a můžou si zařadit. U Vás, paní režisérko, bych vyžadovala jednu věc, nejen vést a řídit to kvantum lidí co máte na jevišti, ale přeci jen vést i co se týče slyšitelnosti konkrétně u čarodějek. Postavit to více na kontrastu mezi nimi, ale i více vyzdvihnout nadsázku. Chtělo by hledat pro herce dotahování k jednotnějšímu stylu. Spojuje je sice chuť, ale opravdu více vést ke komediantské vyrovnanosti. Toto doladění by této komedii skutečně prospělo. Co se týče scény, je čistě účelová.

Klobouk dolů před pohybem a pěveckými výkony. Výsledkem musím říct, že je představení, které funguje v interakci s diváky a baví.

Člen div. Bez zákulisí: „chtěl bych říci, že Přerováci jsou naší srdeční záležitostí a vždy se na ně těšíme. Opět neklamali. Ptají se nám na ně i obyvatelé Sokolova.“

Pan Makrot: „bylo řečeno vše, ale faktem je, že se vždy setkáváme s otázkou, s čím soubor přijde a čím nás osloví. Byl jsem překvapen prostorem a chvílemi to vypadalo, že zužoval prostor hercům. Je krásné, když si někdo vybere takovou věc, viděl jsem ji celé tři hodiny a zde to nebylo nudné, a aby člověk čekal co ještě. Překvapivé v každém případě. Vždy přišla nějaká nová záležitost a já jsem tomuto souboru fandil. Vše se krásně skloubilo ve velmi příjemný výsledek.“

Máša: „Děkuji za scénu souboje, měla obrovský humor a bylo to velmi půvabné. Srdečně jsem se bavila.“

Režisérka: „Chtěla bych za soubor poděkovat. A jen na mou obhajobu. Dělalí jsme konkurz a nabrali jsme spoustu mladých lidí, kteří poprvé stáli na jevišti a možná slovo nadsázka ani neznají. Byl to malinký soubor, který začal od začátku. Bylo těžké, než jsme se „ořichali“, jak říkám.

Máša: „Za to, že dáváte na jeviště nové lidi, děkuji. Není totiž nic horšího, než když soubor staví na svých stálých hvězdách a neposouvá se, nerozvíjí se.“

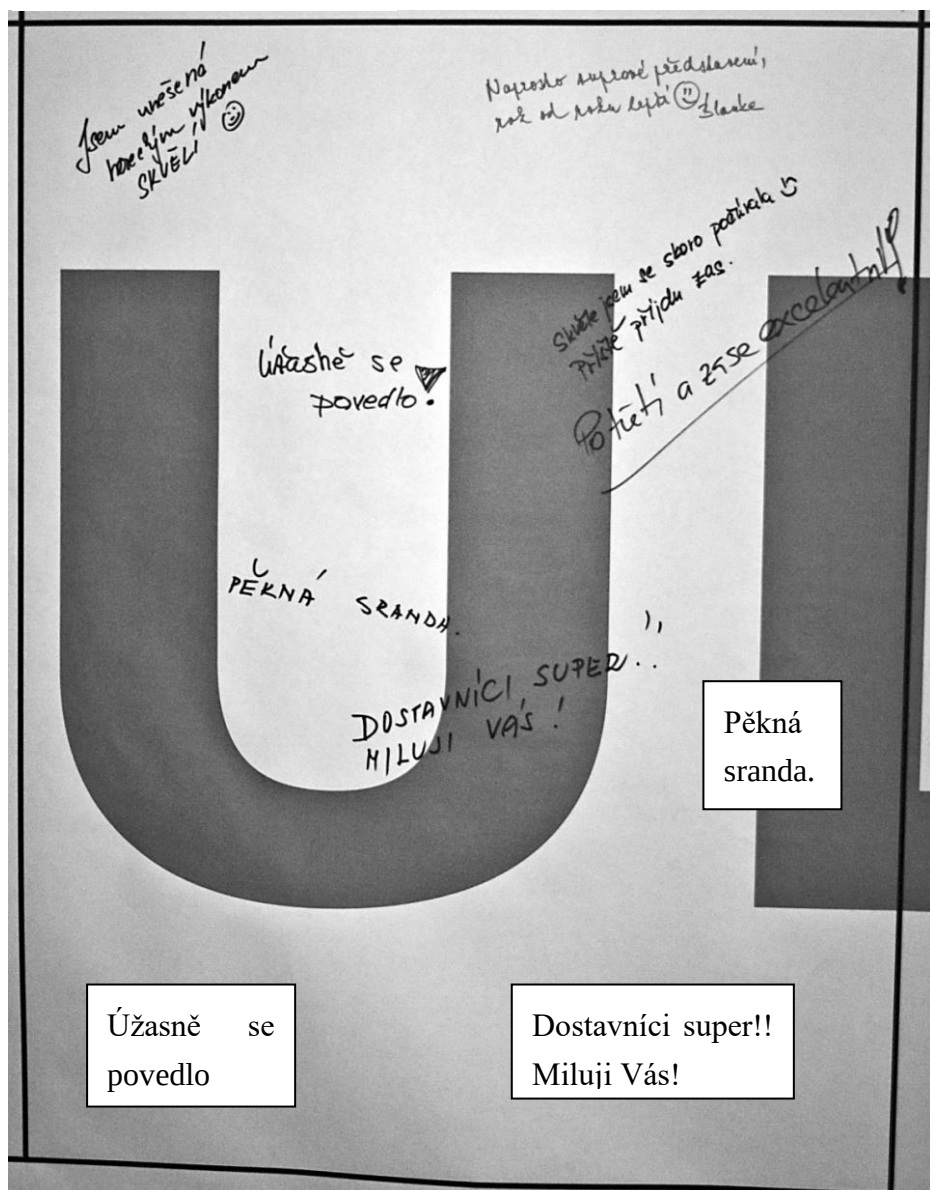
Režisérka: „, poslední větu.... Jsem taková hodná, a když už jsme je nabrali, mně bylo líto nedat jim alespoň nějakou roli, takže jsem se snažila, aby alespoň každý měl svůj kousek, proto se nám to i takto natáhlo.“

Máša: „to je skvělé a např. výklad té mladé čarodějnice byl skvělý. Ti vaši herci jsou schopní se pohybovat a dát tón, tak proč to nevyužít. Jen je důležité vědět, že když si vezmu takto těžký kus, je to prostě více práce.“

Režisérka: „Děkujeme vám.“

SOKOLOVSKÁ ČURDA

VOX POPULI

Nedělní program:

10:00 – Treperendy, Carlo Goldoni,
Divadelní studio D3, Karlovy Vary,
80 minut (bez přestávky)
12:00 – 13:00 - rozborový seminář

Sobotní večer

Po výborné Maškarádě od Dostavníku Přerov byl rozborový seminář k tomuto představení přesunut na nedělní den, což velmi ocenila redakce. Dnes to vidíme jinak.

Neorganizovaná zábava začala slavnostním procesí herců, kteří přicházeli za doprovodu hudby s tácy plných řízečků, chlebičků a jednohubek. Asi by to nemělo kýžený, kdyby tito pánové nebyli ošaceni pouze ve spodním prádle, v zástěrách a slušivých čepkách. Moc jim to slušelo! Někteří z nich dokázali podivuhodně rozpohybovat své tělesné údy! A pak se pilo a hodovalo.

Někdy po půlnoci si největší exot místního divadla (sám bych si jej takto oslovit nedovolil) připravil své vystoupení. Jeho kouzelnické číslo pobavilo všechny přihlížející. Nejvíce to ocenila asi Tomášova oblíbenkyně Anička, kterou aktivně zapojil do svých kouzel.

A pak se zase pilo. Zdeněk rozezněl struny své kytary a zpěv se rozléhal po celém kulturním domě. Když to viděl plzeňský sebevrah, nevěšel hlavu a odskočil si pro trumpetu, krásně jim to hrálo. Kluci šikovní.

Někdy po půl třetí znavený reportér prohrává svůj boj s alkoholem a jde dohánět spánkový deficit. Štítkáči to prý v kavárně táhli až do šesti, tak to se klaním před všemi zúčastněnými.

Sobotní večer mne zkrátka baví a družení souboru patří neodmyslitelně k této přehlídce. Byl to krásný večer, přátelé.

SOKOLOVSKÁ ČURDA

nesoutěžní přehlídka amatérských divadelních souborů

Treperendy

Carlo Goldoni, Divadelní studio D3, Karlovy Vary

překlad	J. Pokorný
režie	A. Ratajská
asistent režie	E. Huberová
úprava	V. Klemens a L. Slíva
dramaturg	P. Kohutová
scéna	J. Hnilička
kostýmy	L. Bloudková
hudební spolupráce	P. Richter
choreografie	J. Hnilička

Komedie. Jednoduchý příběh se odehrává během jediného dne a točí se kolem připravované svatby Cecchiny a jejího milého Beppa.

Do konce sezóny a splnění slibu mi chyběla ještě jedna komedie. Byla už předposlední karnevalová neděle a já neměl dosud ani řádku z této závěrečné hry. Ba co víc: neměl jsem ani potuchy, o čem ji napíši.

Vyšel jsem toho dne z domu, abych se trochu prošel po náměstí svatého Marka a abych se podíval, nepřinese-li mi náhodou nějaká maska nebo nějaká ztřeštěná historka až pod nos nápad pro komedii nebo pro masopustní frašku. A opravdu – najednou jsem potkal pod arkádou věžních hodin člověka, který mě v tu ránu upoutal a poskytl mi hledanou látku.

Byl to starý Armén, špatně oblečený, ukrutně špinavý člověk s dlouhým fousiskem, který se potloukal po benátských ulicích, prodával sušené plody své domoviny a vykřikoval přitom zkomoleně jejich jméno: „Kšížaly!“ Všude jste mohli potkat toho člověka. I já ho už potkal mnohokrát. Všichni ho dobře znali a dělali si z něho takovou legraci, že když se chtěli posmívat nějakému děvčeti, které se honem chtělo vdávat, nabízeli mu za ženicha „kšížalu“. Goldony

Víc jsem nepotřeboval. Vrátil jsem se domů v báječné náladě, zavřel jsem se do své pracovny a začal vymýšlet lidovou komedii s názvem **Ženské klepy**.

Nemohl jsem uvést tuto komedii dříve než na masopustní úterý, na závěr karnevalové sezóny. Nával obecenstva byl toho dne tak veliký, že se za lóže platilo i troj- až čtyřnásobně nad cenu, a křik a potlesk byl tak bouřlivý, že lidé venku na ulici nevěděli, jsou-li to projevy nadšení nebo naprostého pobouření proti kusu. Seděl docela klidně ve své lóži, v kruhu svých přátel, kteří radostí plakali. Najednou se za mnou objevila celá tlupa lidí, popadli mě, vzali za ramena a násilím mě unášeli na Ridotto. Tam mě nosili ze sálu do sálu a já musel poslouchat oslavné řeči, jimž bych se byl raději vyhnul, kdyby to bylo bývalo jen trochu možné... Nevěděl jsem, odkud se bere tolik nadšení, a hněval jsem se, že si této hry považovali mnohem více než ty, které jsem sám miloval víc.

Carlo Goldoni ve svých **Pamětech o vzniku Treperend**

Jak to viděl Freeman

Neděle dopoledne je u normálních smrtelníků čas klidu, válení a spánku. U divadelníků tomu ale tak není. Je to nebezpečný čas pro hraní. Organismus je navyknutý utlumit aktivitu mozkovou i tělesnou a vyjma vrcholových sportovců není schopen podat vrcholný výkon. Bohužel, toto postihlo Treperendy. Kdo zná soubor, ví, že jejich standard je výrazně vyš. Vzpomenu Anděly. Byl to velmi slušný výkon, ale umí to líp.

Slunce svítí do tváří, cikády tu vřeští, po včerejším večírku mi hlava třeští. Hašteření sousedek, co pořád něco řeší, chlapy, chlapy, pomluvy a stále je to těší. D3 je tady, těšíme se na ně, Treperendy předvedou všechny svoje zbraně.

ROZBOROVÝ SEMINÁŘ

Rozborový seminář – Treperendy, 12:24 , 29.09.2013

Přesunuli Aničku dopředu ☺

Máša má opět ☺ výkop.

„Nemá to být hodnotící seminář, nýbrž diskuze. Musím přiznat, že jsem již treperendy viděla a to v Horažďovicích. Byla těsně po premiéře a nebyla ještě usazena a měla jsem spoustu výhrad. Myslím, že tím, jak jste na té inscenaci zapracovali, tak nyní znamenitě funguje. Mimořádně kultivovaná scéna kdy to působí jako Itálie a přitom je to moderní. Ta scéna je pěkná, aktivní, ta okénka ji obohacují, což je velice působivé. Není potřeba, aby herci stáli vedle sebe, ale tím, že koukají z okének, je to rytmické, milé a funkční. Moc se mi tato scéna líbí.

Volba titulu.... Je to skutečně jedna z mála klasik. Tato hra má velkou vnitřní aktualitu a to tím, že v současné době bulváru a drbů je toto téma aktuální. Vybrali jste velice dobře, protože se tato věc týká nás všech. Mám ráda klasiku, která se mne vnitřně dotkne. Kvalita této inscenace je v tom, že je herecky neuvěřitelná. Nevidím jediný herecký výkon, kterému by chyběla verva či kontakt. Perfektní souhra herců v celek, který je sladěn. Je zde spousta mladých neokoukaných tváří, děvčata jsou krásná a hrají s chutí, což je zřejmé. Shledávám celé představení působivým. Líbí se mi muzika a znamenitě je typové obsazení. Oceňuji, že v této komedii nespadne napětí. Možná by nebylo na škodu ještě nějaké části proškrtat.

Měla jsem radost, že se tato inscenace oproti Horažďovicím scelila, mělo to hravost a přitom všechna děvčata nějakým způsobem uhrály svůj osud, žárlivost, nenaplněnost života... prostě byl vyjádřen důvod, proč klevěty vznikají.

Děkuji vám za to, že tato hra ve vašem podání vyzrála.

Režisérka: „Mášo, jestli vidíš nějaký posun, tak proto, že v porotě jsi seděla ty a pan Laurin a připomínky byly čistě technické a na základě konstruktivních připomínek jsme se odrazili.“

Máša: “Fungují i velmi vkusné kostýmy, které vypovídají o charakteru a celkově je scéna celistvá.“

Divák: “Mně se hra velmi líbila a je to jedna z her, která mne zaujala celá a nenudila jsem se. A samozřejmě mne bavila krásná děvčata.“

Herci: „Tam byli ale i krásní chlapi.“

Divák: „Byla úžasná scéna.“

Pan Makrot: “Podařilo se, že výprava perfektně navodila děj. Děvčata byla na scéně na plno a následkem, že udržela tento trend, tak nikdy nepadl pod forbínu.“

Martin: “Mám tento typ her rád... líbilo se mi to, ale není to můj šálek kávy. Mám rád Anděly všedního dne ☺“

Děkujeme, že jste nám tuto hru přivezli a za vaši skvělou scénu

SOKOLOVSKÁ ČURDA

TREPERENDY

Divadelní studio D3, Karlovy Vary

VOX POPULI

D3 Rules !

Velmi pěkné

Tolik krásných a talentovaných
děvčat! Závist ☹

Pěkné kostýmy! Moc se mi to
líbilo.

Rozhovor zvědavé Danuše

Naše diváky zajímá, jakým způsobem sestavujete program Sokolovské Čurdy?

Eva: Jednak máme výběr zhruba z patnácti přihlášek, ze kterých musíme vybrat jenom šest nebo sedm souborů. Důležité jsou také reference a podstatný je pro nás časový harmonogram, abychom se do toho vešli a dali prostor co nejvíce souborům.

Tak to byla vlastně i moje druhá otázka, na co při výběru kladete důraz. Jaký vztah má k Sokolovské Čurdě město?

Jaruška: Tak to je vyloženě otázka pro Evičku, tak povídej.

Evička: Město Sokolov má od začátku kladný vztah. Musíme je pochválit, protože ať tam byl, kdo tam byl, tak nás vždycky podporovali a peníze přicházeli, přichází a slib je, že přicházejí budou.

Holky, vím, že vy jste takové dvě duše této přehlídky a organizujete to velice dobře. Jaké jsou vaše noční můry?

Jaruška: Noční můry mívám. Nejlepší je, když den před zahájením přehlídky jakýkoliv soubor, lektor, nebo letos to byl fotograf, nám zavolá a řekne: „Nezlob se, ale já skutečně přijet nemohu, i když jsem do toho vložil mnoho úsilí.“ Tak to teda nespím!

Evička: A druhý problém je, kam je všechny umístit, aby měli kde přespat. Protože herci nejdříve nahlásí, že přijedou všichni, pak to měsíc předtím odvolají. Takže musíme rušit noclehy a nakonec přijedou a chtějí těch míst mnohem víc, než si nahlásili.

Tak budeme doufat, že příští roky všichni přijedou v tom počtu, který vám nahlásí. Děkuji vám, za rozhovor a přeji mnoho sil do dalších ročníků.

Rozhovor s režisérkou Annou Ratajskou o hře Treperendy, nebyl pořízen, protože se nám paní režisérka někam zašla a nestihli bychom redakční uzávěrku čísla, tímto se všem našim čtenářům omlouváme.

Vzdání holdu naší drahé paní „Colombové“ od manžela Martina Volného a souboru:

Vzdání holdu naší drahé paní „Colombové“ od manžela Martina Volného a souboru:

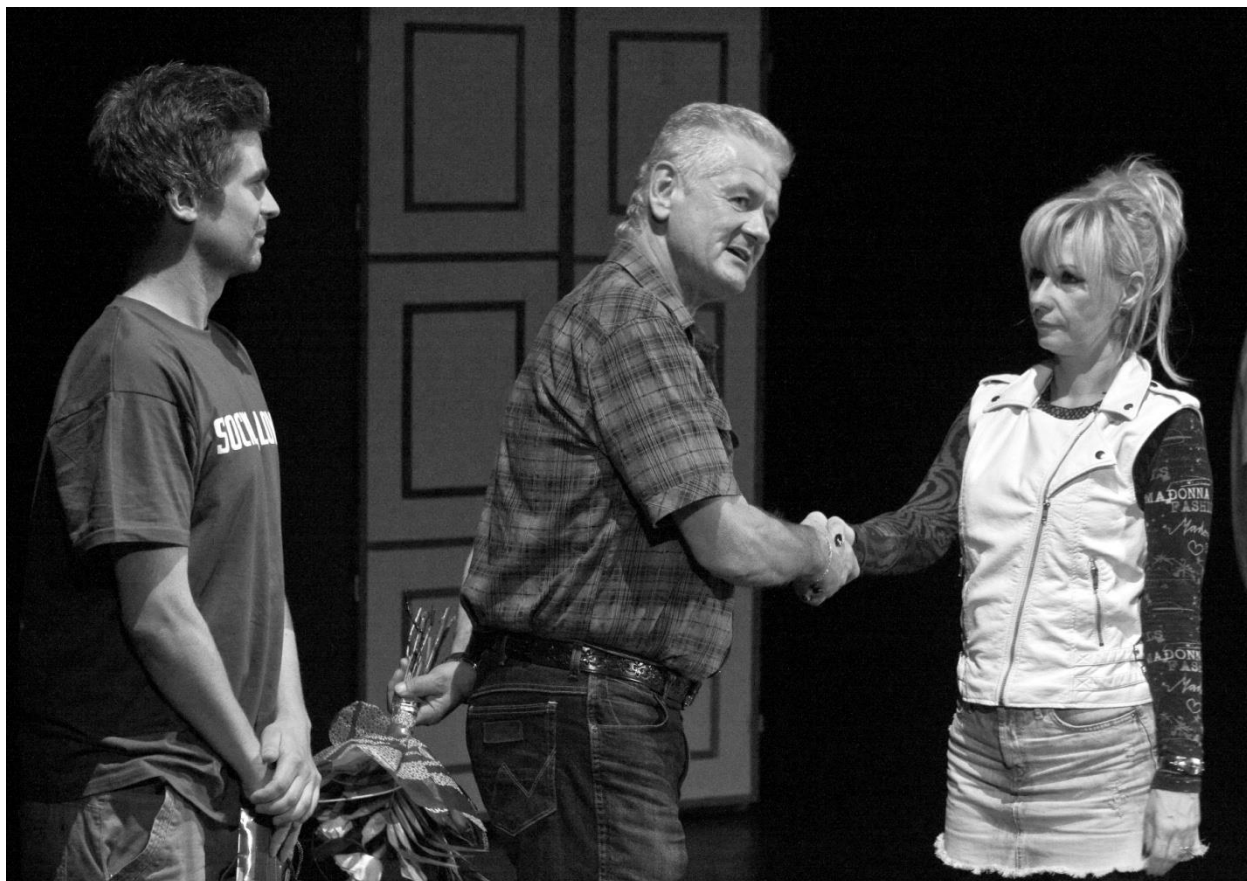
Před začátkem představení Maškaráda pronesl pár slov Martin Volný v doprovodu projekce 😊

Co bych vám o Marušce řekl? Víte, Marunka patří k našemu divadlu odjakživa. Je to úžasná bytost, která se neustále snaží, abychom vypadali trochu k světu. A je to dřina, z holek udělat dámy, z nevzhledných mužů a vetchých starců gentlemany, to je slušná fuška, vlastně zázrak.

Tak to je Maruška. Vy se ptáte jak dramaturgyně? „Podej!“ (na plátně v pozadí jede stříh z filmu Colombo, kdy policejní inspektor dostává obálku, v které je pouhý jeden list papíru). „Todle mi zbylo z 60ti stránkového scénáře.“

Maruška je spolupachatelem i na dosud největším úspěchu našeho divadla. Účast na Jiráskovo Hronově s plešatou zpěvačkou v režii Martina Vokouna. I tady se projevil její mistrovský talent.

Já vám garantuji, že kdybyste hledal rok. Co rok, třeba 10 let, nenajdete takovou, která by se jí vyrovnala. Za to si zaslouží metál. Jsem šťastný, že s ní žiji, a že ji máme v soboru. (k čemuž se připojují i všichni divadelníci z Divadla bez zákulisí)

Vyhlášení výsledků

Sokolovská Čurda – Divadlo JakoHost Plzeň za smečku psů ve hře Jedlíci čokolády

Zlatý vrtík Vaška Junka – Jiří Hnilička

Nominace na předplatné – Divadlo JakoHost Plzeň s hrou Davida Drábka Jedlíci čokolády

Závěrečné slovo

Inu, co říci? Je neděle, sluníčko svítí a jedenáctá Sokolovská Čurda nám pomalinku končí. Strávili jsme tu příjemné tři dny ve společnosti divadelníků. Viděli jsme hry rozličných žánrů, takže si každý návštěvník jistě našel tu svou. Drobně (někteří více) jsme popili, klábosili, zpívali, zkrátka se bavili. A to je podstatou tohoto setkání.

Redakční IQ spadlo do záporných hodnot. Už nevíme co. A tak ...

Děkujeme! Děkujeme! Děkujeme!

Kontakty

Tiskový mluvčí:	Volný Martin	608 414 972
Technika:	Čermák Pavel	723 150 075
Technika:	Burian Petr	724 254 612

